

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

10. Quid intelligatur per hoc auctoritate Ecclesiasticâ institutum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](#)

v. g. est decantatio, & recitatio horarum, prædictio verbi Dei, administratio sacramentorum) veluti cum sua causa, ob quā datur c. ult. de rescript. in sexto; ita ut si redditus Ecclesiastici, jūsce illos percipiendi sive Clerico sive laico assignentur ob munus vel servitium nos spirituale, v. g. cantandi, pulsandi organum, vel ob bellum contra infideles, in remunerationem meritorum, nullatenus sit beneficium Ecclesiasticum. Porro dum dicuntur dari ob spirituale officium, vel etiam, ut Lott. loc. cit. n. 25. ait, ob spiritualis officii temporalem retributionem, ita accipendum non est; ac si dentur in compensationem & pretium, sed in sustentationem talium personarum, ut ex à cura sibi providendi liberae Deo melius vacare queant. Garc. p. 1. c. 2. n. 60.

Quares 10. Quid intelligatur per hoc: auctoritate Ecclesiastica institutum?

R Espondeo: significari beneficium ab ista auctoritate superveniente veluti constitutivo ultimo & formâ esse suum consequi, cererâque, pura, collationem bonorum, designationem reddituum, constitutionem altaris &c, esse veluti materialia beneficij; Lott. l. 1. q. 5. n. 41. & 42. ita ut impossibile sit, jus illud percipiendi fructus ex bonis Deo dicatis induere rationem beneficij, nisi auctoritate Ecclesiastica constitutus, vel confirmetur, beneficiumque ullum Ecclesiasticum, quo-cunque demum nomine veniat, sine ea interveniente erigit; Argumento c. nemo. & c. nullus. de consecratione. d. 1. Gonz. ad reg. 8. gl. 5. n. 7. Selv. de benef. p. 1. q. 5. n. 29. Lott. n. 40. Barb. loc. cit. c. 4. n. 15. Corr. l. 1. c. 2. n. 16. & 17. &c. Ratio: solius enim prælati Ecclesiastici est, officia in Ecclesia instituere, iisque proventus Ecclesiasticos annexere, & dispicere, quot & qualibus ministris Ecclesia opus sit; ac proinde novos admittere; vel exclude-re; ne alias magna sequatur confusio Less. loc. cit. n. 4. Filic. loc. cit. n. 4. Proinde dum fundator quis ex assignato Deoque dicato prædio suo constituisset in perpetuum proventus pro onere legendi missas à presentando per hæredes suos, ad hoc etiam clero vel sacerdotio, quin & instituendo ab Episcopo, solâ desiderata auctoritate Ecclesiastica, consensu nimis Prælati Ecclesiastici id admittentis & confirmantis, nequid erit beneficium. Corrad. loc. cit. sed solùm dicitur simpliciter pia donatio. Barb. ex Lott. loc. cit. n. 56. eritque talis Capellania carens erectione & institutione Ordinarii laicale quid. Corrad. loc. cit. n. 28. Barb. n. 20. citans Nav. consil. 5. de præb. num. 1. Gonz. & alios, concedendum etiam citra privilegium à laico per modum simplicis deputationis sacerdotis. Lott. num. 57. Barb. num. 18. Quin & presentari poterit ad eam laicus, quantum est ex natura talis Capellaniae (secus est, quantum est ex mente fundatoris, quæ servanda est) Lott. n. 59. citans Abb. in c. 2. de institut. num. 4. Neque etiam per fundationem talem quæritur fundatori jus aliquod patronatus, sed stabit in pendentu, usque dum accedit consensus prælati Ecclesiastici. Felic. in c. ex parte. de rescript. nu. 2. Lott. n. 55. Barb. n. 16. Ac denique non subjetatæ legatum, priusquam erigatur in titulum beneficij, provisionia aut collation etiam Apostolica; cum collatio tanquam necessarium suum antecedens requirat & supponat existentiam beneficij. Corr. num. 29. & seq. & hinc frequenter tales collationes & provisionses in-

valida declarata sunt; & signanter talem nullam declaravit Rota in una Melphiteni legati Pii de anno 1629. coram Dunezetto apud Corrad. num. 28. & Barb. num. 15.

PARAGRAPHVS II.

De origine & erectione beneficiorum in genere.

Quares 11. Quæ fuerit beneficiorum Ecclesiasticorum origo?

R Espondeo: hanc ferè fuisse ea instituendi occasionem; quod postquam in primitiva Ecclesia fideles venditorum à se prædiorum suorum pretia Apostolis deferre soliti essent, ut exinde, prout cuique opus erat, distribueretur; Actorum 4. & 5. Vism deinde fuit expedire magis, ut ipsam prædia seu immobilia bona Ecclesiis donarentur, ex quorum annuis proventibus ministrorum Ecclesiasticorum sustentationi perpetuò provisum esset, preberenturque certa stipendia singulis proprium nihil possidentibus, sed in communis, Episcopo præsidente, vitam agentibus, certaque vivendi norma (unde Canonici dicti) adstrictis in una aliqua ade seu Collegio, cui certus præfixus titulus v. g. S. Crucis, S. Joannis &c. Recedentibus demum à communis illâ vitâ clericis divisa fuerunt à Dionysio Papâ Parochiæ, singulisque Clericis beneficiorum tituli assignati, ex quibus vita necessaria sibi possent ministrare. C. 1. 13. q. 1. Porro beneficij Ecclesiastici nomen, eti plures velint usurpatum primò in Concilio Moguntino ad annum 813, longe tamen antiquius eo usum Innoc. primum, qui vixit anno 400. ostendit Barb. de benef. c. 4. n. 5. citans Epistolam ipsius Innocentii 2. ad 10. Volum. 1. Concil. &c. si monachus ad Clericatum. 16. q. 1.

Quares 12. Quo jure inducta sunt beneficia?

1. R Espondeo: inductio seu erexitio beneficij, in quantum præcisè est assumptio Clerici ad divinum officium, cum deputatione temporalis retributionis ad vitam sustentandam necessaria, vel etiam beneficij, in quantum nudè jus est ob ministerium spirituale percipiendi fructus ad congruam sustentationem necessarios, juris est divini ad minimum positivi (dico ad minimum, ait enim Azor p. 2. l. 6. c. 1. esse juris divini naturalis; ed quod militanti & laboranti stipendum, merces, & alimenta jure naturali debeantur) utpote ex præcepto Dei tam in lege Mosaicâ, quam Evangelicâ revelato, dicente Domino ad Aaronom Num. 8. Omnia, quæ sanctificantur à filiis Israël, tradidi tibi & filiis tuis pro officio sacerdotali legitimâ sempiternâ &c. Apostolo etiam 1. ad Cor. 9. hoc institutum legis veteris in lege nova retentum, & à Christo renovatum diserte attestante his verbis: nescitu, quod qui in Sacrario operantur, quæ de Sacrario sunt, edunt & qui altari deferviunt, cum altari participant; ita & Dominus ordinavit, qui Evangelium annunciant, de Evangelio vivere, ipsosque Christo de operario Evangelico dicente Luc. 10. dignus est enim operarius mercere suâ. Lott. l. 1. q. 5. num. 49. & seq. Unde jam beneficiatus ex patrimonio suo seculari

A 2

dives,

P. Leuren. Fori Benef. Pars I.